

principiel Art, bringer ingen Nydannelser og er altsaa ikke i mindste Maade banebrydende saaledes som f. Eks. Bedriftsraadslovsforslaget. De fire Lovforslag omhandler alle Revisioner. De to af dem omhandler Revisioner, der skal foretages ifølge tidligere Lovbestemmelse; hertil knytter sig et tredie Lovforslag, og endelig skal jeg fremsætte et Lovforslag om en Udskydelse af en Revision, som er fastslaaet i en tidligere Lov.

Det første Lovforslag angaar en Revision af *Ulykkesforsikringsloven af 28. Juni 1920*. Ifølge § 27 i Lov af 28. Juni 1920, der ændrede Loven af 6. Juli 1916, skulde der forelægges Forslag til Revision af denne Lov i Samlingen 1923—24. Forud derfor gik en Indstilling fra Arbejderforsikrings-Raadet, og paa Grundlag deraf forelagde den daværende Indenrigsminister i forrige Rigsdagssamling et Revisionsforslag; det gik i Udvalg, og efter hvad der er mig meddelt, var man henimod Rigsdagssamlingens Slutning i det nedsatte Folketingsudvalg ikke saa langt fra at naa til Enighed om Revisionens Gennemførelse. Jeg tillader mig altsaa herved paa ny at forelægge Revisionsforslaget i alt væsentligt i den Form, det havde faaet i Indstillingen af Arbejderforsikrings-Raadet i Fjor.

Der er her et Spørgsmaal, jeg selvfølgelig har maattet beskæftige mig med, nemlig det Spørgsmaal, som allerede blev rejst under Behandlingen her forud for Vedtagelsen af Loven af 1916, nemlig om den lovpligtige Forsikrings Organisation. Allerede den Gang ønskede man dette Spørgsmaal taget op, og Klagerne over den nuværende Ordning af Ulykkesforsikringen paa dette Omraade er jo ingen Sinde opført — Klagerne over en alt for dyr Administration og andre mislige Forhold. Der blev som Følge af de Ønsker, der fremkom under Sagens Behandling i 1916, henstillet til Arbejderforsikrings-Raadet at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, og det skete ogsaa, men det er ikke naaet til at afslutte disse Overvejelser. Jeg har nu tilladt mig at anmode Arbejderforsikrings-Raadet om at fuldføre disse Overvejelser og afslutte med en Indstilling. Dette Arbejde er imidlertid ikke tilendebragt og kunde ikke være tilendebragt nu, og jeg lader derfor dette Spørgsmaal ude af Betragtning ved dette Revisionsforslag. Naar Raadet har afgivet sin Indstilling, vil jeg naturligvis tage den op til særlig Behandling. Det er mit Haab, at det Lovforslag, jeg herved har den Ære at forelægge for det høje Ting, hurtigt maa gaa i Udvalg, og at det maa være muligt i Aar at gennemføre

dette Lovforslag, hvad ikke var saa langt fra at ske i Fjor.

Det andet Lovforslag angaar *Revision af Lærlingeloven*. Ifølge § 26 i Lærlingeloven af 6. Maj 1921 skal der for Rigsdagssamlingen 1924—25 fremsættes Forslag til Revision. Det er det, der hermed sker. Det er ikke en dybt indgribende Forandring; Socialministeriet tillader sig at foreslaa; men der er dog noget, der har nogen Betydning. Man har fra mange Sider anket over Lærlingetidens Langvarighed. Vi tillader os derfor at foreslaa en Forkortning af den og en Ordning, hvorefter Læretidens Længde kan afpasses forskelligt i de forskellige Fag efter disse Fags Forhold og Natur. Vi foreslaar endvidere Oprettelse af en Lærlingekommission, saaledes som det blev foreslaet i det tidligere Lovforslag, der er fremsat her i Tinget, vistnok i 1918, men ikke den Gang blev gennemført. Paa eet Omraade foreslaas der en Del ikke betydningsløse Afgivelser fra den gældende Lov. Det er med Hensyn til Lærlingeforholdet indenfor Handel. Der har siden 1921 fra Handelsstandens Side været rejst adskillige Indvendinger imod, at Lærlingeforholdet for Handelens Vedkommende blev knyttet sammen med Lærlingeforholdet indenfor Haandværk og Industri. For at undersøge, hvor megen Berettigelse disse Anker kunde have, nedsatte Socialministeriet i Sommer et lille Udvalg paa 3 Medlemmer: en Embedsmand fra Socialministeriet, en Embedsmand fra Erhvervsministeriet og en Formand, nemlig Bankdirektør, Konsul Oluf Bech fra Aarhus. Dette lille Udvalg har forhandlet baade med Principaler og med Lærlinge, og det lykkedes saavel Udvalget at blive fuldkommen enigt som i alt væsentligt at naa til Enighed med begge Parter, Arbejdsgivere og Arbejdere. Man har ikke ment det rigtigt at skille Lærlingeforholdet for Handelens Vedkommende ud fra Lærlingeloven, men derimod at give særlige Regler derfor. Det betyder paa flere Punkter en Lempelse af den gældende Ordning, men denne er ikke blevet strengt fulgt og er blevet stærkt mildnet ved forskellige ministerielle Fortolkninger og Praksis i det hele. Naar man nu imødekommer Ønsket om visse Lempelser, er det jo Meningen, at den Ordning, som herefter maatte blive Lov, skal virkelig og strengt gennemføres.

Bestemmelserne om Arbejdstiden, Forbud mod Natarbejde og ugentligt Hviledøgn er ikke genoptaget i dette Forslag til Revision af Lærlingeloven, idet de er indført i et andet Forslag, som jeg hermed har den Ære at forelægge for det høje Ting, nem-